

Dr. Csontos és Társai Ügyvédi Iroda

Dr. Csontos Péter, Dr. Illés Attila József, Dr. Császár Eszter

H-1141 Budapest, Álmos vezér útja 63.

Tel.: 354-0851, Fax: 354-0852

DR. ILLÉS ATTILA JÓZSEF

ÜGYVÉD

Alkotmánybíróság részére

Dr. Bitskey Botond főtitkár

1015 Budapest,
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1921-4/2016
Érkezett:	2017 JAN 18.
Példány: szám!	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	

Tárgy: hiánypótlás

Ügyszám: 5A 02032/a

Hiv. szám: IV.1921-3/2016

Melléletek: - db

Budapest, 2017.10.11.

Tisztelt Alkotmánybíróság!
Tisztelt Főtitkár Úr!

indítványozó (lakcíme: [REDACTED])

korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként – hivatkozva a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/1921-3/2016 ügyszámú felhívásában foglaltakra – az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő.

Határozott kérelem a Tisztelt Alkotmánybíróság döntése iránt

Megbízóm képviseletében előterjesztett, a Tisztelt Alkotmánybírósághoz 2016. november 24. napján érkeztetett alkotmánybírósági panasz indítványomat - figyelemmel a Tisztelt Alkotmánybíróság fenti ügyszámon kibocsátott tájékoztatására - pontosítom és azt aszerint terjesztem elő, hogy kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Gfv.VII.30.585/2016/2 számú végzésének és a Fővárosi Ítéltábla 28.Pf.21.037/2015/11 számú végzésének az alaptörvény ellenességét, és azokat semmisítse meg, mivel azok sértik az Alaptörvény

- a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot,
- a XXVIII. cikk (7) bekezdésében megfogalmazott jogorvoslathoz való jogot, valamint
- a 25. cikk (3) bekezdése szerinti bíróságok jogalkalmazásának egységéhez fűződő alapelvől fakadó, a Kúriára az igazságszolgáltatás kiszámíthatósága tekintetében kötelezettséget kirovó, míg a jogkeresők számára ugyanezen elvből fakadó jogosultságot.

I. Annak az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezésnek a megjelölése, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza.

- [1] Az Alaptörvény Államról szóló fejezetének az Alkotmánybíróságra vonatkozó szabályait tartalmazó alfejezete 24. cikk (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, azzal, hogy a (2) bekezdés d) pontja szerint az

Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyes bírói döntések, azaz egyedi ügyekben hozott bírósági határozatok Alaptörvénnyel való összhangját.

- [2] Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény II., az Alkotmánybíróság feladat- és hatáskörébe tartozó eljárásokat és jogkövetkezményeket szabályozó fejezetének 9., az alkotmányjogi panaszt szabályozó pontjának 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés
- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
 - b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

II. Az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényege

- [3] Indítványozó 2006. áprilisi 26. napján keretszerződést kötött az [REDACTED] Rt.-vel, mint a jelenlegi [REDACTED] Zrt. alperes jogelődjével, ügyfélszámla-, értékpapírszáma- valamint értékpapír letétiszámla-vezetésére, illetve ugyan ezen a napon „Kiegészítő megállapodás Határidős és opciós tőzsdai ügyletekre” elnevezésű szerződés megkötésére is sor került.
- [4] A Keretszerződés XI.3. pontja rögzítette, hogy „Az esetleges vitás kérdéseket a felek egyeztetés útján kísérik meg rendezni. Ennek sikertelensége esetén a szerződő felek a Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróság kizárólagos illetékességét köti ki.”
- [5] A felek között kialakult jogvita okán az indítványozó mint felperes keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékhez és az alperest szerződésszegéssel okozott kár megtérítése jogcímén 430.294.000, Ft valamint az ezen összeg után járó késedelmi kamatok megfizetésére kérte kötelezni.
- [6] Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék hatáskörét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 23. § (1) bekezdés a) pontjára alapította, hivatkozva a Kúriának a fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalt feltételen alapuló választottbírósági kikötés tisztességtelenné nyilvánításáról szóló 3/2013. Polgári jogegységi határozat rendelkezéseire, miszerint: fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalt feltételen alapuló választottbírósági kikötés tisztességtelen – a Pp. 30. § (1) bekezdésére alapította.
- [7] A Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 72.I./P.25.237/2014/25. számú ítéletében (Í/3) rögzítette, hogy a bíróságnak a felek nyilatkozatai tükrében azt kellett vizsgálnia, hogy a szerződés fogyasztói szerződés-e, illetve a választottbírósági kikötés egyedileg megtárgyalt szerződési feltétel-e. A Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy az indítványozó által a per alperesével – illetve annak jogelődjével – kötött szerződés fogyasztói szerződésnek minősül, ezért az indítványozó keresetét érdemben bírálta el.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben kizárólag az indítványozó terjesztett elő fellebbezést, az alperes jogorvoslattal nem élt. Az indítványozó által előterjesztett jogorvoslati kérelem (Í/4) a bíróság ítéletének fogyasztói szerződésre vonatkozó része tekintetében nem tartalmazott kérelmet, a fellebbezés az ítélet ezen részére nem terjedt ki, így az elsőfokú bíróság e körben tett megállapítása tekintetében felülbírálatának egyébként sem lett volna helye.
- [9] Az indítványozó jogorvoslati kérelme alapján a Fővárosi Ítéltábla 28.Pf.21.037/2015/11. számú végzésével (Í/5) az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a pert a

- választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény 8.§ (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 157. § (1) bekezdés a) pontja folytán alkalmazandó 130. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntette, arra hivatkozva, hogy az indítványozó nem minősül fogyasztónak.
- [10] Indítványozó az Ítéltábla másodfokú döntésével szemben – mellyel a peres eljárást megszüntette, arra tekintettel, hogy álláspontja szerint az indítványozó nem minősül fogyasztónak – felülvizsgálati kérelmet (Í/6) terjesztett elő, ám a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a jelen panasszal kifogásolt Gfv.VII.30.585/2016/2 számú végzésével hivatalból, érdemi vizsgálat nélkül elutasította.
- [11] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Ugyanezen alaptörvényi cikk (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz is, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. Az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése szerint a Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.
- [12] A Fővárosi Ítéltábla döntésével az indítványozót megfosztotta a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alkotmányos jogától, hiszen a választottbírói kikötés egy olyan, a felek között létrejött, azaz a felek szerződéses akaratán nyugvó bíróválasztás, amellyel az érintett felek akaratuk kölcsönös és egybehangzó kifejezésével állapotodnak meg abban, hogy jogvitájuk eldöntését a választottbírói eljárásra bízzák, ezzel együtt a rendes bíróságok eljárását - amelyek eljárásának tisztességét és a jogorvoslathoz való jogot Magyarország alaptörvénye biztosítja - mellőzik.
- [13] Az ilyen megállapodásban a felek szabadon döntenek arról, mely ügyleteikre, illetve az adott ügylet keretében mely kérdésekre kötik ki a választottbírói eljárását és szabadon határozzák meg az eljáró választottbírói eljárást is. E körben hivatkozom az Európai Unió Tanácsa 1993. április 5-i 93/13/EGK irányelvére is, mely szerint a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről a tisztességtelenség minősülő feltételek felsorolását tartalmazza, és amelynek 1. q) pontja kifejezetten nevesíti az olyan feltételt, amelynek tárgya vagy hatása az, hogy kizárja vagy gátolja a fogyasztó jogainak érvényesítését peres eljárás kezdeményezése vonatkozásában, vagy más jogorvoslati lehetőség igénybevételeben, különösen arra kötelezve a fogyasztót, hogy csak jogszabályi rendelkezések által nem kötött döntőbírói eljáráshoz fordulhat. Az irányelv német, angol illetve francia nyelvű változata még egyértelműbb kifejezést használ (Schiedsgerichtsverfahren, arbitration, illetve arbitrage), ami kifejezetten a választottbírói eljárásra utal.
- [14] A Vbtv. 3. § (1) bekezdés szerint választottbírói eljárásnak a bírósági peres eljárás helyett van helye, vagyis hatályos jogunkban a választottbírói kikötés kizárólagos, mindig kizárja a rendes bírói út igénybevételeét. A kizárás értelemszerűen nem csak a rendes bírói út igénybevételeének kizártságát jelenti, hanem az az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseiben foglalt alapvető jogok érvényesülésének kizártságát is jelenti, melyet a Kúria 3/2013. jogegységi határozatának indokolásaként is rögzített. E szerint a választottbírói kikötés, mint szerződéses kikötés tisztességtelenségét éppen a kizárólagossága alapozza meg, vagyis az, hogy a rendes bírói utat kizárja és ezáltal a fogyasztót az igényérvényesítési lehetőségeiben korlátozza.
- [15] A Kúria jogegységi döntése alapján arra tekintettel, hogy a bírói út hiányát a bíróság hivatalból kell, hogy figyelembe vegye, a bíróságnak e körben tájékoztatni kell a fogyasztót ezen szerződési feltétel tisztességtelenségéről, és felhívni őt - határidő tűzésével, a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetéssel -, hogy kíván-e arra hivatkozni. Amennyiben a fogyasztó a határidőn belül nem nyilatkozik, vagy a tisztességtelenségre nem kíván hivatkozni, a bíróságnak a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kell utasítania

vagy a pert meg kell szüntetnie, azonban amennyiben a fogyasztó - határidőn belül tett nyilatkozatában - a választottbírói kikötés tisztességtelenségére hivatkozik, a bíróságnak a kereseti kérelmet érdemben kell tárgyalnia.

- [16] A Fővárosi Ítéltábla végzésével tehát az indítványozót annak fogyasztói minősége ellenére fosztotta meg mind a tisztességes bírói eljárástól, mind a jogorvoslati jogától is, mely utóbbi a Kúria megsemmisíteni kért végzésében öltött testet.
- [17] A Fővárosi Ítéltábla nem vette figyelembe az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdését sem, mely a bíróságok jogalkalmazásának egységéhez fűződő alapelvből fakadó, a Kúriára az igazságszolgáltatás kiszámíthatósága tekintetében kötelezettséget ró, mely szerint a Kúria biztosítja a bíróságok – így a Fővárosi Ítéltábla – jogalkalmazásának egységét, azzal, hogy ezek a határozatok a bíróságokra – így a Fővárosi Ítéltáblára – is kötelező erejűek. A Fővárosi Ítéltábla mindezen kötelezettsége ellenére a Kúria 2013/3. jogegységi határozatát figyelmen kívül hagyta, mellyel az indítványozónak mind a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, mind jogorvoslati jogát korlátozta.

III. Az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezés vagy bírói döntés

- [18] A Tisztelt Alkotmánybíróságtól a Fővárosi Ítéltábla 28.Pf.21.037/2015/11., valamint a Kúria Gfv.VII.30.585/2016/2 számú végzésének vizsgálatát kérem, figyelemmel az Alaptörvény és az alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény fentebb hivatkozott rendelkezéseire, a Kúria 2013/3. számú jogegységi határozatára, továbbá a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 42. § (1) bekezdésének utolsó fordulatára, mely szerint a jogegységi határozat a bíróságokra a Magyar Közlönyben történő közzététel időpontjától kötelező.

IV. Az Alaptörvény megsértett rendelkezései

- [19] A Fővárosi Ítéltábla és a Kúria megsemmisíteni kért határozatai sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
- [20] A támadott bírói határozatok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését is, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírói döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.
- [21] A támadott bírói határozatok sértik az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdését is, mely szerint a Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

V. Annak indokolása, hogy a sérelmezett bírói döntés vagy miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

- [22] Az indítványozó 2006. áprilisi 26. napján Keretszerződést kötött az [REDACTED] Rt.-vel, mint a jelenlegi [REDACTED] Zrt. alperes jogelődjével, ügyfélszámla-, értékpapírszámla- és értékpapír-kezelésére, illetve ugyan ezen a napon „Kiegészítő megállapodás Határidős és opciós tőzsdei ügyletekre” elnevezésű szerződés megkötésére is sor került.

- [23] A Keretszerződés XI.3. pontja rögzítette, hogy „Az esetleges vitás kérdéseket a felek egyeztetés útján kísérik meg rendezni. Ennek sikertelensége esetén a szerződő felek a Pénz- és Tőkepiaci Állandó Választottbíróóság kizárólagos illetékességét köti ki.”
- [24] A felek között kialakult jogvita okán indítványozó keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékhez és az alperest szerződésszegéssel okozott kár megtérítése jogcímén 430.294.000, Ft valamint az ezen összeg után járó késedelmi kamatok megfizetésére kérte kötelezni.
- [25] Indítványozó a Törvényszék hatáskörét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 23. § (1) bekezdés a) pontjára alapította, illetékességét pedig hivatkozva a fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalt feltételen alapuló választottbíróisági kikötés tisztességtelenné nyilvánításáról szóló 3/2013. Polgári jogegységi határozat rendelkezéseire, miszerint: fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalt feltételen alapuló választottbíróisági kikötés tisztességtelen – a Pp. 30. § (1) bekezdésére alapította.
- [26] A jogvita elbírálását követően a Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 72.I./P.25.237/2014/25. számú ítéletében (Í/3) rögzítette, hogy a bíróságnak a felek nyilatkozatai tükrében azt kellett vizsgálnia, hogy a szerződés fogyasztói szerződés-e, illetve a választottbíróisági kikötés egyedileg megtárgyalt szerződési feltétel-e. E körben a Törvényszék ítéletében az alábbiak kerültek megfogalmazásra:
- „Bár kétségtelen, hogy a keretszerződés XI.3. pontjában a felek választottbíróóság kizárólagos illetékességét kötötték ki, a felperes azonban hivatkozott arra, hogy a választottbíróisági kikötés fogyasztói szerződésben alkalmazott egyedileg meg nem tárgyalt érvénytelen, tisztességtelen feltétel a Ptk. 209. § (1) és a Ptk. 209LA, § valamint a 3/2013. sz. polgári jogegységi határozatra figyelemmel. A bíróságnak a felek nyilatkozatai tükrében azt kellett vizsgálnia, hogy a szerződés fogyasztói szerződés-e, illetve a választottbíróisági kikötés egyedileg megtárgyalt szerződési feltétele.
- Az alperes által indítványozott, és a bíróság által meghallgatott [REDACTED] tanúk vallomásukban nem nyilatkoztak arról, hogy a választottbíróisági kikötés egyedileg megtárgyalt szerződési feltétel lett volna, a szerződés egyéb tényként megállapítható körülménye sem utalt ezen szerződési feltétel egyedi megtárgyaltságára, az alperes a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján nem bizonyította a szerződési kikötés egyedi megtárgyaltságát.
- Nem foghatott helyt az alperesnek azon hivatkozás a sem, hogy a szerződés ne minősülne fogyasztói szerződésnek. A felperes nem vitásan nem a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységekről szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (Bsz.) 49. § szerinti szakmai ügyfél volt, hanem lakossági ügyfél. A felperes nem működtetett tőzsdei vállalkozást, és végzettsége, szakmája sem tartozott a tőzsdei befektetések körébe. Ekként az értékpapírok, befektetési eszközök kezelését, és megbízások végrehajtását célzó szerződés megkötése nem volt a Ptk. 685. § e) pontja szerinti gazdasági vagy szakmai tevékenysége körébe sorolható szerződés. Nincs jelentősége annak, hogy a felperes részvételével cégek ingatlan befektetéssel foglalkoztak, a tőzsdei kereskedéssel kapcsolatos ügyletek terén a felperes ettől még nem vált az értékpapír ügyletek körében szakmai befektetőnek, és tevékenysége sem minősült foglalkozás körébe tartozó, gazdálkodási tevékenységnek. Az, hogy a Bsz. 49. § is különbséget tesz lakossági és szakmai befektető között, alátámasztja, hogy az értékpapír ügyletekkel kapcsolatos szerződés lehet fogyasztói és nem fogyasztói szerződés. Amennyiben a fogyasztó befekteti megtakarításait, az ezzel kapcsolatos vele kötött szerződések fogyasztói szerződések. Annak az alperesi álláspontnak, hogy magából az ügyletből következik, hogy az nem fogyasztói szerződés, mivel befektetésre vonatkozott, nem volt így alapja. A választottbíróisági kikötés mindezek alapján a 3/2013. jogegységi határozatra figyelemmel érvénytelen volt, így a Vbt. 8. § alapján permegszüntetésnek nem volt helye.”

- [27] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben kizárólag az indítványozó, mint felperes terjesztett elő fellebbezést, az alperes semmilyen jogorvoslattal nem élt, az elsőfokú bíróság e körben kifejtett álláspontját tehát maga az alperes is elfogadta. Figyelemmel arra, hogy az indítványozó által benyújtott fellebbezés (Í/4) a bíróság ítéletének ezen része vonatkozásában nem tartalmazott kifogást, a fellebbezés az ítélet ezen részére nem terjedt ki, a Törvényszék megállapítása felülbírálatának nem lett volna helye.
- [28] Indítványozónak a szerződésszegéssel okozott károk vonatkozásában előterjesztett fellebbezése okán a Fővárosi Ítéltábla 28.Pf.21.037/2015/11. számú végzésével (Í/5) az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a pert a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény 8.§ (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 157. § (1) bekezdés a) pontja folytán alkalmazandó 130. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntette.
- [29] Indítványozó az Ítéltábla másodfokú döntésével szemben – mely a per megszüntetésével egyidejűleg a fellebbezést érdemben nem vizsgálta, arra való hivatkozással, hogy a fellebbezés tárgyában érdemi döntésnek nincs helye – felülvizsgálati kérelmet (Í/6) terjesztett elő, ám a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a jelen panasszal kifogásolt Gfv.VII.30.585/2016/2 számú végzésével hivatalból elutasította.
- [30] Az Alkotmánybíróság a 2012. május 9-én kelt X/2349/2012. AB határozatában kimondta, hogy az Alkotmánybíróság feladata az Alaptörvény védelme. Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben felhasználhatja azokat az érveket, amelyeket az Alaptörvény hatályba lépése előtt hozott korábbi határozata az akkor elbírált alkotmányjogi kérdéssel összefüggésben tartalmazott, feltéve, hogy az Alaptörvény konkrét – az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos vagy hasonló tartalmú – rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges.
- [31] A fenti határozat alapján a jelen ügy szempontjából releváns, a már hatályon kívül helyezett Alkotmány tartalmilag azonos szakaszai kapcsán kidolgozott alkotmánybírói gyakorlatot indítványom indokolásaként felhasználom és azokra hivatkozom, azzal, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata a jelen ügy eldöntésére is zsinórmértékül szolgál.
- [32] A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme
- a) A tisztességes eljárás önálló alkotmányjogi normaként érvényesülő, nem csupán más előírásokat kiegészítő, járulékos szabály. A tisztességes eljárás követelménye minden olyan eljárásra vonatkozik, amelyben valamely természetes vagy jogi személy az állam jogalkalmazói tevékenysége által érintett.
 - b) Az Alkotmánybíróság a 14/2004. (V. 7.) AB határozatában a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó gyakorlatát összegezve megállapította, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye.
 - c) A tisztességes eljárás követelményének betartását a Pp. 2. § (1) bekezdése a bíróságok feladatául tűzi és előírja, hogy a bíróságnak az a feladata, hogy a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.
 - d) Miután a Fővárosi Törvényszék elsőfokú ítéletében a fent hivatkozottaknak megfelelően rögzítette, hogy a választottbírói kikötés a 3/2013. jogegységi határozatra figyelemmel érvénytelen volt, így a Vbt. 8. § alapján permegszüntetésnek nem volt helye, jelen ügyben a Fővárosi Ítéltábla 28.Pf.21.037/2015/11. számú végzése a pert a Pp. 130. § (1) bekezdés b) pontjára történő utalással azért szüntette meg a Pp. 157. § a) pontja alapján, mert álláspontja szerint a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdéi szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bszt.) előzetes tájékoztatói kötelezettséget előíró 44. és 45. §-ai alapján kitöltött alkalmassági teszt, valamint az annak alapján az alperes által a Bszt. 47-51. §-ai

lefolytatott minősítés szerint az indítványozó mint felperes nem minősül fogyasztónak, így az indítványozó esetében a 3/2013. Polgári jogegységi határozat szerinti érvénytelenségi ok nem alkalmazható.

- e) A Pp. a fellebbezési tárgyalás lefolytatására vonatkozó szigorú szabályok között a 247. § (2) bekezdésében rögzíti, hogy a fellebbezési, illetőleg a csatlakozó fellebbezési kérelmet az első fokú ítéletnek fellebbezéssel, illetőleg csatlakozó fellebbezéssel nem érintett részére nem lehet kiterjeszteni. Egyébként a fellebbezési, illetőleg a csatlakozó fellebbezési kérelmet - a tárgyalás bezárásáig - meg lehet változtatni.
- f) Ahogyan azt Ítélet tábla végzése is helyesen rögzítette, az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte azzal, hogy a bíróság kötelezze az alperest kártérítés címén 430.294.000 forint és járulékai megfizetésére perköltségben történő marasztalás mellett. Másodlagosan pedig felvetette a hatályon kívül helyezés indokoltságát is.
- g) Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.
- h) Mindez azt jelenti, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített, választottbírói kikötés érvénytelenségére vonatkozó megállapítással, illetőleg a Vbt. 8. § alapján történő permegszüntetés lehetőségének kizárásával szemben egyik fél sem terjesztett elő fellebbezést, a Törvényszék ezen döntésével mindkét fél egyetértett, azt – ennek kapcsán pedig a „rendszer” bíróság illetékességét – a felek elfogadták.
- i) Annak ellenére, hogy a Pp. kifejezetten előírja az ítélet fellebbezéssel nem érintett részére kiterjedő másodfokú eljárás tilalmát, a Fővárosi Ítélet tábla a hatályos jogszabály rendelkezésekkel ellentétben olyan kérdés eldöntésére terjesztette ki vizsgálatát, melyre fellebbezés hiányában nem lett volna lehetősége. Az Ítélet tábla a végzés 4. oldalán rögzítette, hogy *„Mivel a jelen perben az alperes a per megszüntetésére irányuló kérelmét a keresetlevélre benyújtott érdemi ellenkérelmében előterjesztette, így a választottbírói szerződés létrejöttét, érvényességét, hatályosságát és betarthatóságát a bíróságnak vizsgálnia kellett. A másodfokú bíróság e körben az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel, így különösen a perbeli jogviszony fogyasztói szerződésnek történő minősítésével nem értett egyet.”* A végzés ezen megállapításából kitűnik, hogy alperes a permegszüntetésre irányuló kérelmét a keresetlevélre vonatkozó érdemi ellenkérelmében nyújtotta be, mely kérelem tárgyában az elsőfokú bíróság széleskörű, minden részletre kiterjedő vizsgálatot folytatott, és okirati bizonyítékokra illetőleg tanúvallomásokra alapítottan hozta meg azon megalapozott döntését, hogy az indítványozó fogyasztói minőségének hány okán a választottbírói kikötés érvénytelen. Minekután az elsőfokú bíróság hatáskörében eljárva az érdemi ellenkérelmében foglaltakat alaposan megvizsgálta és arról döntött, a másodfokú bíróság jogszabályellenes módon járt el akkor, amikor olyan kérdéskörben kezdett vizsgálandni, melyre az elsőfokú bíróság hatásköre terjedt ki, és az első fokon meghozott azon bírói döntést mely a permegszüntetés kizártságát állapította meg – sem az indítványozó, sem pedig a megszüntetésre irányuló kérelmet egyébként korábban előterjesztő alperes sem kifogásolt, fellebbezéssel nem támadott.
- j) Mivel a súlyosan jogszabálysértő végzés ellen indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, a Kúria a kérelem érdemi vizsgálatát – melynek lefolytatására egyébként a felülvizsgálat okán köteles lett volna – azért mellőzte, mert az Ítélet tábla végzését akként ítélte meg, hogy az nem minősül sem az ügy érdemében hozott, sem pedig a Pp. 270. § (3) bekezdésében felsorolt jogerős végzésnek. Döntését azzal indokolta, hogy a per megszüntető jogerős végzés tartalmilag a Vbt. 8. § (1) bekezdésén és nem a polgári perrendtartás rendelkezésein alapul, amivel szemben felülvizsgálati kérelem

benyújtása – a Pp. 270. § (2) bekezdésében foglalt feltételek hiányára tekintettel – kizárt.

- k) Amennyiben a felek jogvitájának elbírálása a rendes bíróságok illetékességébe tartozik, úgy a polgári perrendtartás szabályai lehetővé teszik, hogy a sérelmesnek vélt másodfokú bírói döntéssel szembeni a felek felülvizsgálati kérelemmel forduljanak a Kúriához, mint felülvizsgálati bírósághoz, akitől a kérelem érdemi elbírálását és a sérelmes bírói döntés megalapozottságának vagy jogszabálysértő voltának megvizsgálását remélheti a kérelmező. Jelen ügyben az Ítélőtábla végzésével szemben indítványozó az első és a másodfokú bírói döntés között feszülő rendkívüli ellentét feloldása, nevezetesen az indítványozó fogyasztói minőségében való állásfoglalás kérdése, illetőleg a másodfok által okozott súlyos jogsérelem orvoslása, vagyis a fellebbezéssel nem érintett ítéleti tartalomra kiterjesztett másodfokú döntés jogsértő voltának érdemi elbírálása érdekében fordult a Kúriához, mely a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével a felülvizsgálati kérelem tárgyában nem döntött, a kérelmet hivatalból elutasította.
- l) A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét a Kúria azzal valósította meg, – figyelemmel arra, hogy a jogvita rendes bíróság illetékességébe tartozva, a Pp-ben rögzített eljárási szabályok alapján került elbírálásra – hogy annak ellenére, hogy felperesnek a Pp. 270. §-a lehetőségét és jogot biztosított a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére és az Ítélőtábla által elkövetett jogszabálysértés kivizsgálásának indítványozására, a Kúria maga a felülvizsgálati kérelem tárgyában, az abban foglalt tartalom vonatkozásában nem döntött, az indítványozó által sérelmezettek és a nyilvánvaló jogszabálysértést érdemben nem bírálta felül és lényegében – saját jogegységi határozatának mellőzésével - megfosztotta indítványozót attól a jogától, hogy az őt ért jogszabálysértés és jogsérelem jogerősen elbírálásra kerüljön.
- m) A tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jognak kettős jelentősége és így kettős tartalma is van. Ezen alapjog tartalmazza a bírósághoz fordulás jogát, illetve e mellett az eljárás lefolytatására irányuló garanciákat, mint jogosultságok összességét is.
- n) A bírósághoz fordulás joga tartalma szerint részben annak biztosítása, hogy az állam az alanyi jogok érvényesülését biztosítja, tehát a bírósághoz fordulás jogának ez jelenti a szervezeti oldalát. Az igazságszolgáltatás mint bírói monopólium tartalmát illetően azt garantálja, hogy minden, az igazságszolgáltatás, hatáskörébe tartozó ügyet, minden jogvitát és minden jogsérelem elbírálásra a bíróság elé lehet vinni. A Kúria éppen erre tekintettel hozta meg jogegységi határozatát, amellyel azt biztosította, hogy a fogyasztók alanyi jogaik érvényesítése céljából az általános szerződési feltételektől függetlenül jogosultak a rendes bírósághoz fordulni, attól ők nem vonhatóak el egy olyan szerződéses rendelkezés alapján, amelyre jogügyleti akaratuk ki sem terjedt.
- o) A Fővárosi Ítélőtábla tehát mind az Alaptörvény rendelkezésein, mind a Kúria jogegységi határozatán „átnyúlva” korlátozta az indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, úgy, hogy azzal egyidejűleg jogorvoslati jogát is korlátozta.
- [33] A jogorvoslathoz való jog sérelme
- a) Az Alaptörvény a jogorvoslathoz való jogot az alkotmányos alapjogok között rögzíti, és a XXVIII. cikk (7) bekezdésében kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. Ez az alapjog magában foglalja mind a bírói, mind pedig a hatósági döntésekkel szembeni jogorvoslat lehetőségét, és belső tartalmi eleme – ahogyan arra az 5/1992. évi (I.30.) Alkotmánybírósági határozat rámutatott – az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez ugyanazon szervezeten belüli

magasabb fórumhoz fordulás lehetősége, illetőleg a jogorvoslatnak biztosítania kell a döntést hozó szervtől eltérő más szerv részéről a felülvizsgálatot, az állásfoglalást a döntés helyessége, törvényessége tekintetében. Ez azt jelenti, hogy amely esetekben a jogszabály lehetővé teszi, minden érintett személynek meg kell adni a lehetőséget arra, hogy az általa sérelmezett döntés ellen jogorvoslattal éljen és sérelme érdemben elbírálásra kerüljön.

- b) Miután a Fővárosi Ítéltábla a pert a Vbt. 8. § (1) bekezdése alapítottna a Pp. 157. § (19) bekezdés a) pontja folytán alkalmazandó Pp. 130. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntette, a másodfokú végzéssel szemben a felperesnek elvi lehetősége volt felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, hiszen annak kizártságára maga a végzés sem tartalmazott rendelkezést, illetőleg a Pp. 270. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálata a Kúriától kérhető, a (3) bekezdés pedig kimondja, hogy a (2) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával van helye felülvizsgálati kérelemnek a keresetlevelet a 130. §(1) bekezdésének a)-h) pontjai alapján idézés kibocsátása nélkül elutasító és a pert a 157. §a) és g) pontja, valamint 157/A. § (1) bekezdése szerint megszüntető jogerős végzés ellen.
- c) Indítványozó az őt ért jogsérelem és a másodfokú bíróság jogszabálysértő döntésével szemben tehát a jogszabályban rögzített jogorvoslati jogával élve nyújtotta be felülvizsgálati kérelmét a Kúriához, azonban a Kúria a felülvizsgálati eljárást nem folytatta le, azt hivatalból elutasította és döntését lényegében egy mondattal indokolta, melyben annyit rögzített, hogy a másodfokú döntés ténylegesen a Vbt. 8. § (1) bekezdésén alapul, amivel szemben felülvizsgálati kérelem benyújtása kizárt. A Kúria döntését értelmezve tehát mindez azt jelenti, hogy azzal, hogy a másodfok a Vbt. 8. § (1) bekezdésére hivatkozva szüntette meg az eljárást, megfosztotta indítványozót annak lehetőségétől, hogy az általa sérelmesnek tartott ítéltáblai végzéssel szemben olyan, bírói - vagyis ugyanazon szervezeten belüli magasabb - fórumhoz forduljon, aki hatáskörrel bír a döntés érdemi felülbírálatára, a döntés helyességében és jogszabályoknak való megfelelése körében való állásfoglalásra.
- d) A Kúria sérelmezett végzése tehát azzal sértette meg az indítványozó jogorvoslati jogát, hogy önmagában a másodfokú döntésről, annak jogszerűségéről és elfogadhatóságáról, illetőleg az indítványozó által hivatkozott jogsérelem jogosságáról, a hivatkozott jogszabályok bíróság általi megsértésének megállapíthatóságáról nem hozott döntést, vagyis a jogorvoslati jog való jog ténylegesen nem érvényesült, indítványozónak a sérelmezett másodfokú végzés vonatkozásában ténylegesen nem nyújtott jogorvoslatot, és az elsőfokú ítélettel, valamint a Pp. fellebbezési tárgyalásra vonatkozó rendelkezéseivel ellentétes ítéltáblai végzés jogszerűsége elbírálatlan maradt.
- e) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni.
- f) Minden jogorvoslat lényegi eleme a jogorvoslati lehetőség, vagyis a jogorvoslat fogalmilag tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.]. Tekintettel arra, hogy a jogorvoslati jog

tekintetében az Alaptörvényben rögzített szabályok megegyeznek az Alkotmányban foglaltakkal, a 23/1998. (VI. 9.) AB határozat fent idézett megállapítása a 13/2013. (VI. 17.) AB határozat alapján jelen ügyben is alkalmazható.

- g) A jogorvoslatot elbíráló bíróságnak az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást le kell folytatnia és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják.
- h) A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele valamely jog tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés.
- i) Jelen ügyben megállapítható, hogy az indítványozó a törvényben biztosított jogorvoslati jogával élve nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérelme nem került elbírálásra. A másodfokú bíróság az indítványozó fogyasztói minőségét nem ismerte el, mellyel a Kúria döntésével és a vonatkozó jogszabályokkal is szembehelyezkedve a rendes bírósági eljárás igénybevételét, továbbá a jogorvoslati jogot is megakadályozta.
- j) Az a követelmény, hogy a fellebbezést a másodfokú eljárásban érdemben el kell bírálni. Ennek elmulasztása a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését eredményezi, Mindezek alapján jelen eljárásban a jogorvoslathoz való alkotmányos jog sérelme megállapítható, mely a másodfokú döntés hiányában, azaz az eljárás indokolatlan, sőt, Alaptörvénybe, valamint kúriai jogegységi határozatba ütköző módon ölt testet: a jogorvoslathoz való jog sérelme azáltal valósult meg, hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezések biztosították ugyan a sérelmezett, elsőfokú bírósági ítélettel szembeni fellebbezést, a másodfokú bíróság döntése – az eljárás megszüntetése - miatt azonban az indítványozó ezen jogával nem tudott élni. Tehát a kétségkívül fennálló rendes jogorvoslati út igénybevételének a lehetőségétől az indítványozót a Fővárosi Ítéltábla elzárta.

[34] A bírósági jogalkalmazás egységéhez fűződő jog

- a) Az Alaptörvény 25. cikkének (3) bekezdése rögzíti, hogy a Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz. Ezen alaptörvényi norma tehát kimondja, hogy a bíróságok jogalkalmazásának egységét a Kúria köteles biztosítani, melynek eszközeül a jogegységi határozatok meghozatalának jogát és kötelezettségét biztosítja az Alaptörvény azzal, hogy az ilyen módon meghozott határozatok a bíróságokra, így a Kúriáira magára is, kivétel nélkül kötelező érvényűek.
- b) Jelen ügy kapcsán indítványozó keresetében a Törvényszék illetékességét a Pp. 30. § (1) bekezdésére alapította és hivatkozott a fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalt feltételen alapuló választottbírósági kikötés tisztességtelenné nyilvánításáról szóló 3/2013. Polgári jogegységi határozat azon rendelkezéseire, miszerint: fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalt feltételen alapuló választottbírósági kikötés tisztességtelen.
- c) Miután a Törvényszék, mint elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy magából a befektetési ügyletek jellegéből még nem következik, hogy az ilyen ügyletekre kötött szerződések fogyasztói szerződések, és amennyiben a fogyasztó befekteti megtakarításait, az ezzel kapcsolatban vele kötött szerződések is fogyasztói szerződések, helyesen alkalmazva a kötelező érvényű 3/2013. Polgári jogegységi határozat rendelkezéseit, a választottbírósági kikötés érvénytelenségét állapította meg.
- d) Mindezek ellenére az Ítéltábla pusztán a rendszeres tőzsdei jelenlét okán úgy ítélte meg, hogy indítványozó gazdasági tevékenysége körébe eső célból szerződött, így a

perbeli szerződések tekintetében fogyasztónak nem tekinthető – noha, megjegyzem, magának a szerződéseknek fogyasztói minőségét maga az Ítéltábla sem mondta ki. Felperes fogyasztói minőségének hiányára tekintettel az Ítéltábla nem látta indokoltnak a választottbírói kikötés érvénytelenségét, még annak ellenére sem, hogy végzésében maga rögzítette: a választottbírói kikötés egyedi megtárgyalása nem állapítható meg, tehát az a régi Ptk. 205/A. § (1) és (2) bekezdés értelmében általános szerződési feltételként válhatott a megállapodás részévé, mellyel kapcsolatban azt kellett vizsgálni, hogy az ilyen kikötést tartalmazó rendelkezés a szokásostól eltérő rendelkezés-e. A másodfok szerint az irányadó bírói gyakorlat az üzletszabályzatban foglalt választottbírói kikötést több esetben a szokásostól eltérő rendelkezésnek minősítette, melyről a régi Ptk. 205/B. § (2) bekezdése alapján külön tájékoztatni kell a másik felet, és noha az Ítéltábla maga rögzítette, hogy külön figyelemfelhívó tájékoztatás megtörténte sem volt adat a perben, a választottbírói kikötés érvénytelenségét mégsem állapította meg, és a Kúria 3/2013. évi jogegységi határozatát a tények bizonyíthatatlansága ellenére sem tartotta magára nézve is kötelezően érvényesítendő szabálynak.

- e) Bár az Ítéltábla a jogegységi határozat alkalmazását mellőzte, az nemcsak az alacsonyabb fokú bíróságokra, hanem magára a kúriai jogalkalmazásra nézve is kötelező lett volna, ugyanakkor a Kúria a fent kifejtett jogorvoslati jog sérelmével a másodfokú végzés jogszerűségéről nem döntött, és a tekintetben sem foglalt állást, hogy indítványozó a másodfokú bíróság szerinti gazdasági érdekkörben eljáró személynek, vagy az első fok szerinti fogyasztónak tekintendő, és a Kúria 3/2013. évi jogegységi határozata ily módon a felek jogviszonya tekintetében mennyiben alkalmazandó. A Kúria a felülvizsgálat lehetőségének kizártságát a BH2012.97 számú eseti bírósági döntésre hivatkozva mondta ki, ugyanakkor nem vizsgálta a másodfokú végzés jogszerűségét és helytállóságát, ennek kapcsán pedig az indítványozó azon fellebbezésben kifejtett kifogását, hogy a másodfok a fellebbezéssel nem érintett ítéleti részre kiterjedő döntést hozott, és az elsőfokú döntést a fellebbezéssel és a fellebbezési ellenkérelemmel nem érintet részben változtatta meg. Ennek okán nem döntött az indítványozó fogyasztói minőségéről illetőleg a 3/2013. évi polgári jogegységi határozat alkalmazhatóságáról sem.
- f) Miután az elsőfokú bíróság az indítványozó fogyasztói minőségét és a bíróságokra nézve kötelezően alkalmazandó jogegységi határozat figyelembevételével a választottbírói kikötés érvénytelenségét megállapította, mellyel a felek maradéktalanul egyet értettek, azt nem kifogásolták és fellebbezésükben e tekintetben kifogást nem támasztottak, utóbb sem a másodfok sem pedig a felülvizsgálati bíróság nem mellőzhette volna a jogalkalmazás egységét szolgáló jogegységi határozat előírásait, és nem minősíthette volna a választottbírói kikötést érvényessé, a felek jogvitáját pedig nem irányíthatta volna választottbírói útra.
- g) Álláspontom szerint tehát a fent kifejtettek okán a Kúria érdemi vizsgálatot mellőző végzése súlyosan sérti a bírói jogalkalmazás egységéhez fűződő alapelvű fakadó, a bírósági eljárások kiszámíthatóságában megtestesülő – jogszabályokon és felsőbbbírói iránymutató határozatokon alapuló - alkotmányos jogot, hiszen annak meghozatalára a 3/2013. évi jogegységi határozat kötelezően alkalmazandó rendelkezéseivel ellentétesen egy eseti bírói döntésre hivatkozással került sor, és az indítványozót érintő azon jogalkalmazási kérdésben, hogy fogyasztónak kell-e tekinteni vagy sem és ennek okán a választottbírói kikötés érvényes volt vagy sem, vagyis, hogy a felek szerződése tekintetében a Kúria 3/2013. évi Polgári Jogegységi határozat alkalmazandó-e, nem született érdemi döntés.

[35] A fentebb előadottak alapján a Fővárosi Ítéltábla és a Kúria döntésével kapcsolatos valamennyi jogorvoslati jogot az indítványozó részben kimerítette, másrésztől – a Kúria támadott végzésével szemben – további jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva az alkotmányjogi panaszon kívül.

VI. Kifejezett kérelem a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára

A fentebb eladottak alapján arra kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Gfv.VII.30.585/2016/2 számú végzésének és a Fővárosi Ítéltábla 28.Pf.21.037/2015/11 számú végzésének az alaptörvény ellenességét, és azokat semmisítse meg, mivel azok sértik az Alaptörvény a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, a XXVIII. cikk (7) bekezdésében megfogalmazott jogorvoslatihoz való jogot, valamint a 25. cikk (3) bekezdése szerinti bíróságok jogalkalmazásának egységéhez fűződő alapelvől fakadó, a Kúriára az igazságszolgáltatás kiszámíthatósága tekintetében, míg az alsóbb bíróságok tekintetében ítélezési tevékenységük tekintetében kötelezettséget kirovó szabályokat.

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy megbízóm a személyes adatainak a nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá. Tájékoztatom továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy irodánk székhelye 1141 Budapest, Álmos vezér útja 63. számra változott.

Tisztelettel:

ügyvéd

Dr. Csontos és Társai Ügyvédi Iroda
H-1141 Budapest, Álmos vezér útja 63.
Tel.: (+36 1) 354 0851; +36 30/ 680 3035